

Bizonyosan nem véletlenül tért vissza életútja minden szakaszán a kötelességteljesítés klasszikusához, Aranyhoz. S ő, aki alkatát tekintve inkább tanulmányíró, mint monográfiaszerző, ezért fogott róla nagyarányú monográfiába. Azt befejezni kívánunk (sok egyéb munkája s kivirágzó költészete mellett) neki erőt, kedvet, egészséget.

Fehér Géza

(1921—1974)

Főfoglalkozása nem kapcsolta az irodalomtörténet-íráshoz, mégis nagy szorgalommal és filológiai megbízhatósággal tártta fel Vörösmarty Mihály pályájának számos eddig ismeretlen vonását. Magyar—francia szakos tanárként dolgozott, majd a Művelődésügyi Minisztériumban főelődoként, végül a Tankönyvkiadónál főszerkesztő-helyettesként a pedagógiai részlegen. Közben egymás után jelentek meg kutató munkájának eredményei: elsőnek *A bujdosók* c. dráma kritikai kiadása. Ő rendezte sajtó alá Vörösmarty korai drámáit, majd a harmincas években írottakat is. Fehér Géza a textológiai kutatásból indult el — ez volt fő területe —, s innen jutott el Vörösmarty drámai alkotásainak esztétikai értékeléséhez, amelynek első jelei kitűnő bölcsészdoktori értekezésében csillantak elő, és amely *A drámaíró Vörösmarty* c. kandidátusi értekezésnek szánt monográfiájában bontakozott volna ki, melynek egyes fejezeteit korán beköszöntött halála előtt még meg tudta mutatni nekem. Betegsége évében két magvas, újat hozó tanulmány, két Vörösmarty-dráma kritikai kiadásának sajtó alá rendezése, monográfiájának befejezése került ki tolla alól.

Olyan kutatót veszítettünk benne, akitől sokat kapott szaktudományunk és még sokat remélhetett volna tőle.

Horváth Károly

Szenci Molnár Albert és a magyar késő-renaisszánsz

Ülésszak Szenci Molnár Albert születésének 400. évfordulója alkalmából

(Sárospatak, 1974. május 15—18.)

A tudományos ülésszakot a Magyar Tudományos Akadémia I. Osztályának és Sárospatak Város Tanácsának védnöksége alatt rendezte az MTA Irodalomtudományi Intézetének Renaisszánsz-kutató Csoportja, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának régi magyar irodalomtörténeti tanszéke, az ELTE Bölcsészettudományi Karának magyar nyelvészeti tanszékei, a József Attila Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának régi magyar irodalomtörténeti tanszéke, valamint a Kossuth Lajos Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának régi magyar irodalomtörténeti tanszéke.

Az ülésszak színhelye a sárospataki vár lovagterme volt.

Május 15-én délelőtt, az első ülés alkalmával *Klaniczay Tibor* elnöki megnyitója és *Tóth József*, Sárospatak Város Tanácsa VB elnökének ünnepi megnyitója után az alábbi előadások hangzottak el:

Tolnai Gábor: Szenci Molnár Albert személyisége

Henri, Meylan (Lausanne): La Genève de Béza à la fin du XVIe siècle

Maksay László: Szenc mezőváros a XVI—XVII. század fordulóján

Kovács Sándor Iván: Szenci Molnár Albert és az utazási irodalom

Kovács József: Szenci Molnár Albert Altdorfban

Téglásy Imre: Adalékok Szenci Molnár Albert fordítás-technikájához

Vásárhelyi Judit: A humanista Szenci Molnár Albert

Gyenis Vilmos: Szenci Molnár Albert a XVIII. századi hagyományban

Május 15-én délután, a második ülés keretében került sor *Bán Imre* elnökletével a délelőtti elhangzott előadások vitájára.

Május 16-án délelőtt, a harmadik ülés során, *Varjas Béla* elnöklete alatt az alábbi előadások hangzottak el:

Benda Kálmán: A magyar késő-renaisszánsz eszmei és társadalmi összetevői

Wilhelm, Neuser (Münster): Der Calvinismus in Heidelberg zu Beginn des XVII. Jahrhunderts